

Dosarul nr. 2ra-287/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) S. Clima

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton

ÎNCHEIERE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Crăciun Elena în interesele copilului minor XXXXX,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Crăciun Elena în interesele copilului minor XXXXX împotriva lui Crăciun Ion cu privire la recunoașterea valabilității contractului și înregistrarea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Crăciun Elena în interesele copilului minor XXXXX, s-a casat hotărârea din 07 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în partea respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. În rest, hotărârea s-a menținut,

c o n s t a t ă :

La 26 aprilie 2017, Crăciun Elena în interesele copilului minor XXXXX a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Crăciun Ion cu privire la recunoașterea valabilității contractului și înregistrarea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii, Crăciun Elena a menționat că la 31 octombrie 2003 a înregistrat căsătoria cu Crăciun Ion, iar din căsătorie, la XXXXX s-a născut XXXXX.

A specificat că prin hotărârea din 20 iunie 2013 a Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău, căsătoria a fost desfăcută, iar domiciliul copilului minor XXXXX a fost stabilit cu mama, Crăciun Elena.

A invocat că până la înregistrarea căsătoriei, la data de 30 octombrie 2003 pârâtul a dobândit, în temeiul contractului de donație, dreptul de proprietate asupra cotei de 6/45 din casa de locuit individuală cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, situată pe str. Gh. Asachi 9/2 municipiul Chișinău.

Astfel în timpul căsătoriei, din sursele comune, în partea cotei de 6/45, au fost efectuate reparații în sumă aproximativ de 270 000 lei.

A relatat că prin recipisa din 08 noiembrie 2009, Crăciun Ion a declarat că va dona cota-parte deținută din casa de locuit individuală fiicei XXXXX, însă nu a autentificat acest act juridic, tăinuind originalul recipisei, care a fost găsit în luna ianuarie 2017.

A menționat că prin manifestarea de voință expusă prin recipisa din 08 noiembrie 2009, pârâtul și-a exprimat consimțământul să transmită cu titlu gratuit casa de locuit situată în municipiul Chișinău, str. Gh. Asachi 9/2.

A solicitat Crăciun Elena recunoașterea valabilității contractului de donație din 08 noiembrie 2009, cu înregistrarea dreptului de proprietate a XXXXX, născută XXXXX, asupra 6/45 cotă-parte din casa de locuit individuală situată pe str. Gh. Asachi 9/2 municipiul Chișinău, cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX.

Prin hotărârea din 07 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Crăciun Elena în interesele copilului minor XXXXX ca neîntemeiată și depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Crăciun Elena în interesele copilului minor XXXXX, s-a casat hotărârea din 07 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani în partea respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. În rest, hotărârea s-a menținut.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că instanța de fond în mod contradictoriu a respins acțiunea depusă de Crăciun Elena ca fiind neîntemeiată și concomitent ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Astfel, instanța de apel a concluzionat ca fiind neîntemeiate argumentele apelantei referitoare la temeinicia acțiunii în condițiile în care s-a constatat că aceasta este una tardivă și nu a fost solicitată repunerea în termenul de prescripție și nici nu a prezentat probe ce ar dovedi temeinicia obiectivă a omiterii acestuia, conform cerințelor art. 116 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă.

La 17 decembrie 2018, Crăciun Elena în interesele copilului minor XXXXX a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Crăciun Elena, în motivarea recursului a invocat prevederile art. 275 Codul civil, conform cărora suspendarea cursului prescripției extinctive se suspendă pentru cererile dintre părinți și copii – până la atingerea majoratului de către copii.

A relatat recurenta că la speța în cauză, obiectul litigiului îl constituie recunoașterea valabilității contractului de către copilul minor, XXXXX, prin reprezentantul legal și prin urmare termenul de prescripție nu este omis, având în vedere că copilul are vârsta de XXXXX.

A invocat că litigiul în cauză urmează să fie examinat în fond.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 18 octombrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 17 decembrie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a

unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Crăciun Elena în interesele copilului minor XXXXX, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Crăciun Elena în interesele copilului minor XXXXX.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari